

การศึกษาทบทวนผลงานที่ผ่านมา

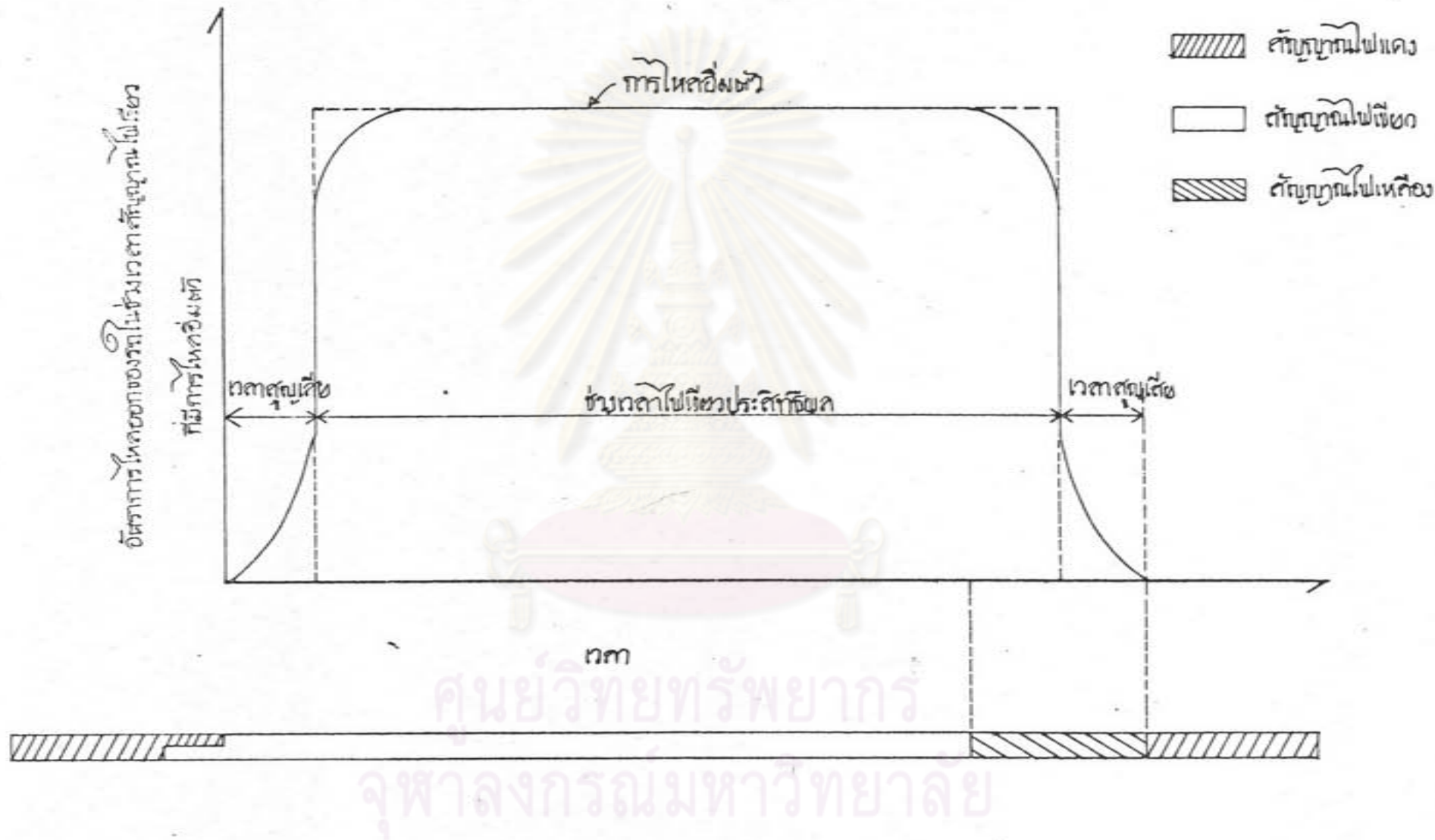
(Literature Review)

๒.๑ ความจุของการจราจรที่ทางแยก (Signalized Intersection Capacity)

U.S. Highway Capacity Manual⁽¹⁾ ได้กำหนดค่าความจุ (Capacity) เป็นค่าจำนวนรถที่สูงที่สุดที่สามารถผ่านถนนได้ ภายในช่วงเวลาที่ให้ค่าจำกัดความนี้ เป็นค่าความจุของถนนที่ห่างจากทางแยกอาจใช้ต่อช่วงจราจร ต่อทิศทาง หรือทั้งถนน ส่วนค่าความจุของการจราจรที่ทางแยกอธิบายในเทอมค่าขีดจำกัดของ parameter ปกติเป็นค่าความล่าช้าเฉลี่ย ซึ่งเป็นจำนวนรถที่สามารถผ่านทางแยกไปได้สูงสุด ในช่วงสัญญาณไฟเขียว

Miller⁽²⁾ ได้อธิบายความหมายความจุของการจราจรที่ทางแยก เป็นปริมาณการจราจรของรถสามารถวิ่งผ่านเส้นหยุดออกจากด้านใด ๆ ของทางแยก ภายใต้สภาพ ทายภาพของทางแยก และสภาพคุณลักษณะต่าง ๆ ของการจราจร ที่อัตราความเร็วของรถที่วิ่งผ่านเส้นหยุดจากด้านใด ๆ ของทางแยกคงที่ จะมีค่าเท่ากับความจุของด้านนั้น ๆ ของทางแยก

Webster⁽³⁾ ได้บรรยายอย่างแจ่มแจ้งถึงการไหลอิ่มตัว (Saturation Flow) ของการแยกที่ใช้สัญญาณไฟ โดยให้คำนิยามของการไหลอิ่มตัว เท่ากับปริมาณการจราจรสูงสุดคงที่ที่ผ่านเส้นหยุดไปได้ในช่วงสัญญาณไฟเขียวประสิทธิภาพ (effective green time) ซึ่งเป็นช่วงเวลาไฟเขียวรวมกับเวลาไฟเหลืองที่ได้หักค่าเวลาสูญเสียที่เกิดจากการเริ่มออกรถเมื่อได้รับสัญญาณไฟเขียว และหยุดรถเมื่อได้รับสัญญาณไฟแดง ปกติมีหน่วยเป็นปริมาณรถยนต์ต่อชั่วโมงของสัญญาณไฟเขียว หรือปริมาณรถยนต์หน่วยรถเก๋ง (Passenger car unit) ต่อชั่วโมงสัญญาณไฟเขียว ดังรูปที่ ๒.๑ แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ของปริมาณการจราจรผ่านทางแยกสัญญาณไฟ จะเห็นว่า อัตราการเคลื่อนที่โดยเฉลี่ยจะต่ำใน ๒-๓ วินาทีแรกของสัญญาณไฟเขียว สำหรับการเริ่มเคลื่อนที่ และเร่งความเร็วเพื่อให้ความเร็ว เพิ่มขึ้นจนคงที่ ปริมาณจราจรที่ออกจากทางแยกคงที่นี้ เรียกว่า การไหลอิ่มตัว

รูป 2.1 แสดงอัตราการไหลของรถ เทียบกับ เวลาช่วงไฟเขียวที่มีการไหลอ้อมตัว
ที่มา Webster และ Cobbe (4)

(Saturation Flow) หลังจากนั้นในระหว่างช่วงไฟเหลือง ผู้ขับขี่บางคนตัดสินใจที่หยุดรถ บางคนขับต่อไป และหยุดรถเมื่อได้รับสัญญาณไฟแดง ทำให้ปริมาณการจราจรที่ออกจากทางแยกลดลง พื้นที่ใต้ Curve นี้จะแทนจำนวนยวดยานที่ผ่านทางแยกในช่วงเวลาดังกล่าว อาจแทนพื้นที่ใต้ Curve ด้วยรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งมีฐานเป็นค่าไฟเขียวประสิทธิผล

๒.๒ สูตรของความจุ (Capacity Formula)

ความจุของทางเข้าใด ๆ ของทางแยก คือ อัตราสูงสุดที่ยวดยานสามารถผ่านทางแยกไปได้ ภายใต้สภาวะที่เป็นอยู่ ซึ่งความจุนี้จะขึ้นอยู่กับเวลาสัญญาณไฟเขียว หาได้จากสูตร

$$\text{Capacity (C)} = g_s/c \dots\dots\dots(1)$$

ถ้าจำนวนยวดยานที่ต้องการผ่านทางแยกมีอัตรา q_i เพื่อให้ทางแยกมีความจุเพียงพอ ดังนั้น

$$g_i s_i/c \geq q_i \dots\dots\dots(2)$$

โดย s_i = การไหลอ้อมตัวที่ทางเข้า i
 g_i = ไฟเขียวประสิทธิผลที่ทางเข้า i

นั่นคือ สัดส่วนของไฟเขียว ต้องเป็นดังนี้

$$g_i/c = q_i/s_i \dots\dots\dots(3)$$

หรือ $u_i \geq y_i$
 โดย u = อัตราส่วนของช่วง เวลาสัญญาณไฟเขียวต่อ รอบเวลาไฟสัญญาณ (green time ratio)
 y = อัตราส่วนของปริมาณการจราจรที่ต้องการผ่านทางแยกต่อ ปริมาณการจราจรสูงสุดที่สามารถผ่านทางแยกไปได้ (flow ratio)

เมื่อมี ๒ ทางเข้าหรือมากกว่า ใช้ช่วงไฟเขียวร่วมกัน ค่าของ g_i/c จะต้องมีค่าอย่างต่ำเท่ากับค่า y สูงสุด ของทางเข้าเหล่านั้น

ความจุของทางเข้าใด ๆ สามารถเพิ่มขึ้นได้ โดยการเพิ่มสัดส่วนของไฟเขียว (u) ความจุที่เพิ่มขึ้นที่ทางเข้าจะทำให้ความจุของทางเข้าอื่น ๆ ลดลง เงื่อนไขสำหรับความจุต้องพอเพียง

ต่อความต้องการทุก ๆ ทางเข้า ซึ่งทำให้สัดส่วนของไฟเขียว กลายเป็น

$$\sum_{i=1}^n y_i \leq \sum_{i=1}^n g_i/c = 1 - \frac{L}{c} \dots\dots\dots 4$$

เมื่อ n = จำนวนจังหวะไฟสัญญาณ

L = เวลาสูญเสียในหนึ่งรอบเวลาไฟสัญญาณ

ผลอันนี้ใช้ได้ทั้งสัญญาณไฟที่เป็นแบบช่วงเวลาคงที่ (fixed time) และแบบช่วงเวลาเปลี่ยนไปตามปริมาณการจราจร (vehicle actuated)

ถ้าหากช่วงไฟเขียวของทางเข้าทั้งหมด เป็นสัดส่วนกับค่า Y แล้ว

ค่า $Y = 1 - L/c$ ทางเข้าจะเป็น fully saturated

ค่า $Y < 1 - L/c$ ทางเข้าจะมีค่า เป็นระดับการไหลอิมตัว ซึ่งจะเท่ากับ

$$\frac{Y}{1 - L/c}$$

สำหรับรอบเวลาสัญญาณไฟใดๆ ซึ่งช่วงไฟเขียวเป็นสัดส่วนกับค่า Y แล้วปริมาณการจราจรที่ต้องการผ่านทางแยก จะมีความสัมพันธ์กับค่า Y ดังนี้

$$q = (gs/c) \left(\frac{Y}{1 - L/c} \right) = \frac{gsY}{c - L} \dots\dots\dots 5$$

๒.๓ การไหลอิมตัวและรอบเวลาสัญญาณไฟที่เหมาะสม (saturation flow and optimum signal cycle time)

ความสัมพันธ์ของการไหลอิมตัวและรอบเวลาสัญญาณไฟ สามารถพิจารณาได้จาก แบบจำลองสำหรับการคำนวณรอบเวลาสัญญาณไฟ โดยมีการไหลอิมตัวเป็น พารามิเตอร์ (parameter) (3) (2) ตัวหนึ่งในสูตร โดย Webster และ Cobbe และของ Australian Road Research Board ซึ่งทั้งสองสูตรนั้นให้ค่าคล้ายกัน

$$c = \frac{1.5L + 5}{n} \dots\dots\dots 6$$

$$1 - \sum_{i=1}^n y_i$$

$$\text{และ } c = \frac{L + 2.2\sqrt{L/S}}{1 - \sum_{i=1}^n y_i} \dots\dots\dots 7$$

เมื่อ c = รอบเวลาสัญญาณไฟที่เหมาะสม (วินาที)

L = เวลาสูญเสียทั้งหมด (วินาที)

y_i = อัตราส่วนของปริมาณการจราจรต่อการไหลอ้อมตัวที่จังหวะสัญญาณไฟ i

n = จำนวนจังหวะสัญญาณไฟ

s = การไหลอ้อมตัวในหน่วย รถเก๋งต่อวินาที (4)

๒.๔ การศึกษาการไหลอ้อมตัว โดย Webster & Cobbe

Webster & Cobbe ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการไหลอ้อมตัวในประเทศอังกฤษ โดยจำลองสภาพทางกายภาพและสภาวะของการจราจรที่ทางแยก อธิบายพฤติกรรมของการไหลอ้อมตัว ซึ่งมีหลายองค์ประกอบที่มีผลต่อการไหลอ้อมตัว เช่น ความกว้างของช่วงถนนแต่ละด้าน (approach width) ความลาดชัน (gradients) และคุณลักษณะอื่นๆ ของทางแยก สำหรับองค์ประกอบด้านสภาวะการจราจรที่สำคัญคือปริมาณยวดยานชนิดต่างๆ (traffic composition) ประมาณรถเลี้ยวขวา ปริมาณรถเลี้ยวซ้าย ปริมาณรถจอด และปริมาณการข้ามถนน เป็นต้น

๒.๔.๑ ผลของความกว้างของช่วงถนน (approach width)

ค่าการไหลอ้อมตัว จะเปลี่ยนไปตามความกว้างของถนน ถ้าไม่มีการจอดรถที่ทางแยก และไม่มียวดยานเลี้ยว ปริมาณการจราจรที่การไหลอ้อมตัว ซึ่งจะเป็นหน่วยรถเก๋งต่อชั่วโมง จะมีค่าดังนี้

W_1	= 10	11	12	13	14	15	16	17	ฟุต
W_2	= 3.08	3.38	3.69	4.00	4.31	4.62	4.92	5.23	เมตร
S	= 1850	1875	1900	1950	2075	2250	2475	2700	pcu/hr.

ถ้าหากความกว้างของช่วงถนนในด้านนั้น กว้าง ๕.๒๓ เมตร การไหลอ้อมตัวจะมีค่า

แปร เปลี่ยนโดยตรงกับความกว้าง ดังนี้

$$S = 160 W_1 \quad \text{pcu/hr.} \quad \dots\dots\dots 8$$

$$\text{หรือ } S = 520 W_2 \quad \text{pcu/hr.} \quad \dots\dots\dots 9$$

เมื่อ W_1 = ความกว้างของช่วงถนน เป็น ฟุต
 W_2 = ความกว้างของช่วงถนน เป็น เมตร

ดังรูป ๒.๒ ผลของความกว้างของช่วงถนนต่อการไหลอ้อมตัว

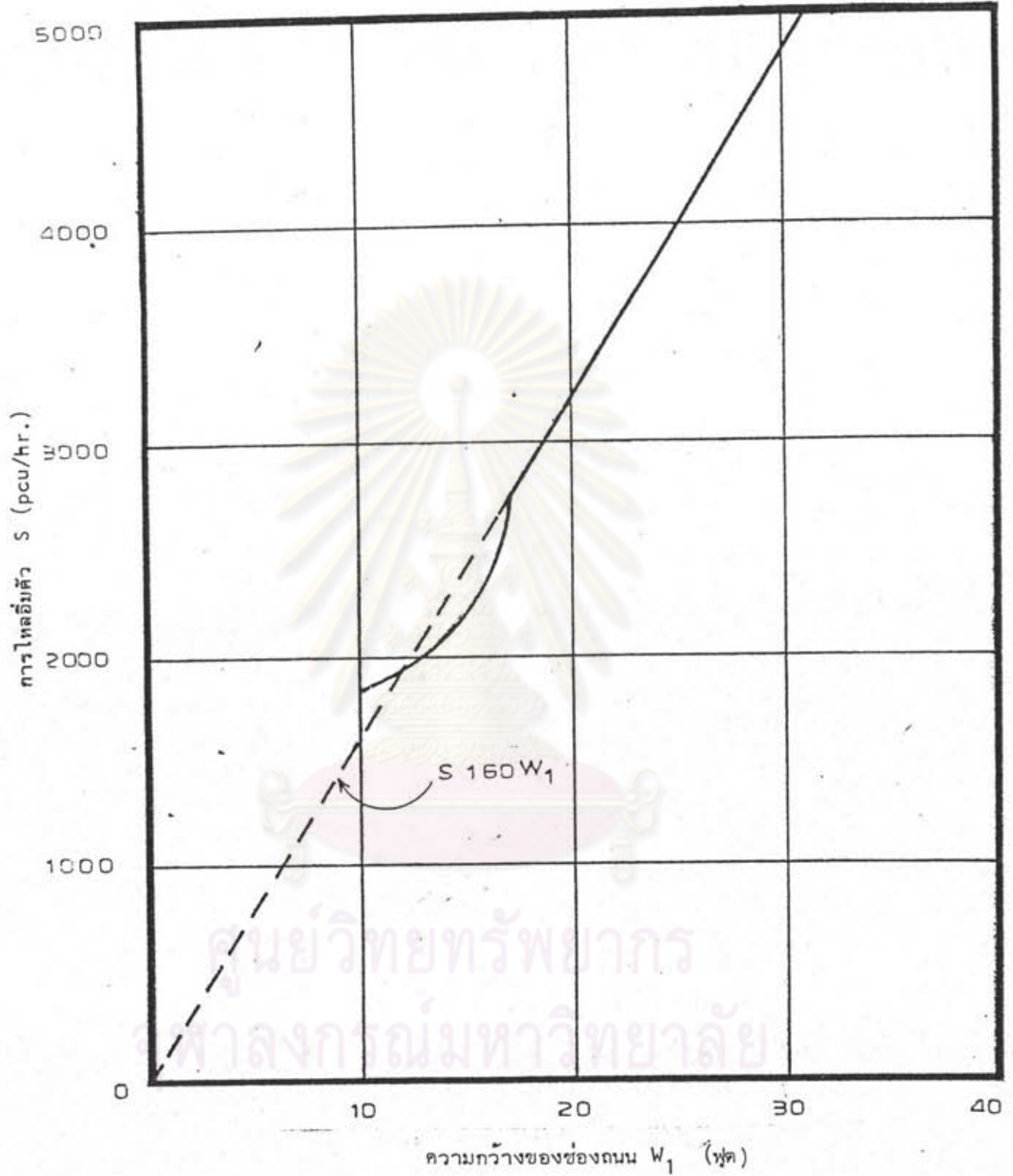
เมื่อมีการขยายความกว้างของช่วงถนน ค่าการไหลอ้อมตัวจะเพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์ ดังนี้

ความกว้างถนนเดิม (ฟุต)	ความกว้างเมื่อขยายแล้ว (ฟุต)																				
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	22	24	26	28	30	35	40	45	50	55	60
10	1	3	5	12	22	34	46	56	64	73	90	110	125	140	160	205	245	290	330	375	420
11		1	4	11	20	32	44	54	62	71	88	105	120	140	155	200	240	285	325	370	410
12			3	9	18	30	42	52	60	68	85	100	120	135	155	195	235	280	320	365	405
13				6	15	27	38	48	56	64	81	97	115	130	145	185	230	270	310	350	390
14					8	19	30	39	47	54	70	85	100	115	130	170	210	245	285	325	365
15						10	20	28	35	42	56	71	85	100	115	150	185	220	255	290	325
16							9	16	23	29	42	55	68	81	94	125	160	190	225	255	290
17								7	13	19	30	42	54	66	78	105	135	165	195	225	255

๒.๔.๒ ผลของความลาดชัน (gradient)

ผลจากความลาดชันทางเข้าของทางแยก ทำให้ค่าการไหลอ้อมตัวเปลี่ยนแปลง คือลดค่าการไหลอ้อมตัว ๓% ต่อ ความลาดชันเมื่อขึ้นเขาทุกๆ ร้อยละ ๑ และเพิ่มค่า การไหลอ้อมตัว ๓% ต่อ ความลาดชัน เมื่อลงเขาทุกๆ ร้อยละ ๑

เปอร์เซ็นต์ความลาดชันที่ได้ จะได้จากค่าเฉลี่ยระยะ ๒๐๐ ฟุต จากเส้นหยุดของทางแยก แต่ละความลาดชันต้องไม่มากกว่า ๑๐% สำหรับขึ้นเขา และความลาดชันต้องไม่มากกว่า ๕% สำหรับลงเขา

จากรูปที่ 2.2 จะเห็นความสัมพันธ์ของการไหลอ้อมตัว กับความกว้างของช่องถนน (W_1) จะไม่เป็นเส้นตรงสำหรับความกว้างของช่องถนนระหว่าง 10 ฟุต และ 17 ฟุต ส่วนค่าของความกว้างของช่องถนนที่เกิน 17 ฟุต จะมีความสัมพันธ์ เป็นเส้นตรง

๒.๔.๓ ผลของยวดยานชนิดต่างๆ (traffic composition)

ค่าการไหลอิมิตัวที่ได้ต้องมีการปรับ เนื่องจากปริมาณการจราจรที่ออกจากทางแยก มีรถหลายชนิดวิ่งคลงกัน ซึ่งสามารถปรับให้เป็นรถชนิดเดียวกัน โดยใช้เป็นค่าเทียบเท่าของหน่วยรถเก๋ง (passenger car unit =pcu) ดังนี้

๑	รถบรรทุกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง	=	๑.๗๕	หน่วยรถเก๋ง
๑	รถประจำทาง	=	๒.๒๕	หน่วยรถเก๋ง
๑	รถราง	=	๒.๕๐	หน่วยรถเก๋ง
๑	รถบรรทุกขนาดเบา	=	๑.๐๐	หน่วยรถเก๋ง
๑	รถจักรยานยนต์ ๒ ล้อ	=	๐.๓๓	หน่วยรถเก๋ง
๑	รถจักรยาน ๒ ล้อ	=	๐.๒๐	หน่วยรถเก๋ง

๒.๔.๔ ผลของปริมาณยวดยานเลี้ยวขวา (right turning traffic)

เนื่องจากลักษณะของการจราจรที่ทางแยก มีการขับรถตรง และรถเลี้ยว Webster ได้กล่าวถึงการขับรถเลี้ยวขวา ภายใต้สภาพปริมาณจราจรที่ไม่ติดแน่นจนเคลื่อนที่ไม่ได้ (non-locking condition) ผลกระทบของรถเลี้ยวขวารับขึ้นอยู่กับความขัดแย้งของการจราจรที่อยู่ในจังหวะสัญญาณไฟเดียวกัน และยังขึ้นอยู่กับช่องจราจร เฉพาะเลี้ยวขวาจะมีหรือไม่ ดังนั้นลักษณะของการเลี้ยวขวามีอยู่ ๔ กรณี ดังนี้

๒.๔.๔.๑ ไม่มีรถสวน และไม่มีช่องทางเลี้ยวขวาเฉพาะ (no opposing flow and no exclusive right turning lanes) ค่าการไหลอิมิตัวสำหรับกรณีนี้ เหมือนกับค่าการไหลอิมิตัวของรถทางตรง เพราะไม่มีการคำนึงถึงสิ่งใดๆ ในการเลี้ยว

๒.๔.๔.๒ ไม่มีรถสวน และมีช่องทางเลี้ยวขวาเฉพาะ (no opposing flow and exclusive right turning lanes) ค่าของการไหลอิมิตัวของรถเลี้ยวขวาสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความโค้ง โดยกำหนดดังนี้

$$S = \frac{1800}{1 + 5/r} \quad \text{pcu/hr. สำหรับ ๑ ช่องทางเลี้ยวขวา} \quad \dots\dots\dots 10$$

$$S = \frac{3000}{1 + 5/r} \quad \text{pcu/hr. สำหรับ ๒ ช่องทางเลี้ยวขวา} \quad \dots\dots\dots 11$$

เมื่อ r = ระดับความโค้ง มีหน่วยเป็นฟุต

สำหรับ $r = \infty$ กล่าวคือ เป็นเส้นทางตรง ค่าการไหลอ้อมตัวจะมีค่าเป็น 1800 และ 3000 pcu/hr. สำหรับ ๑ ช่องทางเลี้ยวขวา และ ๒ ช่องทางเลี้ยวขวา โดยการเปรียบเทียบ รถทางตรงจะมีค่าเป็น 1850 และ 3200 pcu/hr. ตามลำดับช่องทางกว้าง ๑๐ ฟุต และ ๒๐ ฟุต

๒.๔.๔.๓ มีรถสวน และไม่มีช่องทางเลี้ยวขวาเฉพาะ (Opposing and no exclusive right turning lanes) ผลของผู้ขับรถเลี้ยวขวา ภายใต้สภาพแวดล้อมแบ่งออก ๓ แบบดังนี้

ก. เนื่องจากมีรถสวนมา ทำให้ผู้ขับรถที่จะเลี้ยวขวาเกิดความล่าช้า และความล่าช้าที่เกิดจากรถที่เลี้ยวขวายังไม่ได้ ทำให้รถยนต์ในทิศทางเดียวกันเกิดความล่าช้า

ข. แนวโน้มในการที่จะกีดขวางทางในการใช้ offside lane ของรถทางตรง จะเสี่ยงต่อการเกิดความล่าช้า

ค. การเลี้ยวของรถยนต์ที่ยังค้างอยู่ที่ทางแยก เมื่อหมดสัญญาณไฟเขียว จะต้องใช้เวลาจำนวนหนึ่ง ที่ขับรถออกจากทางแยก และอาจทำให้เกิดความล่าช้าของจังหวะสัญญาณไฟตรงข้าม ที่จะเริ่มใหม่

ผลของการเลี้ยวขวาใน ๒ แบบแรก สามารถใช้การเฉลี่ยของรถเลี้ยวขวา เท่ากับ ๑.๗๕ ของรถที่วิ่งทางตรง

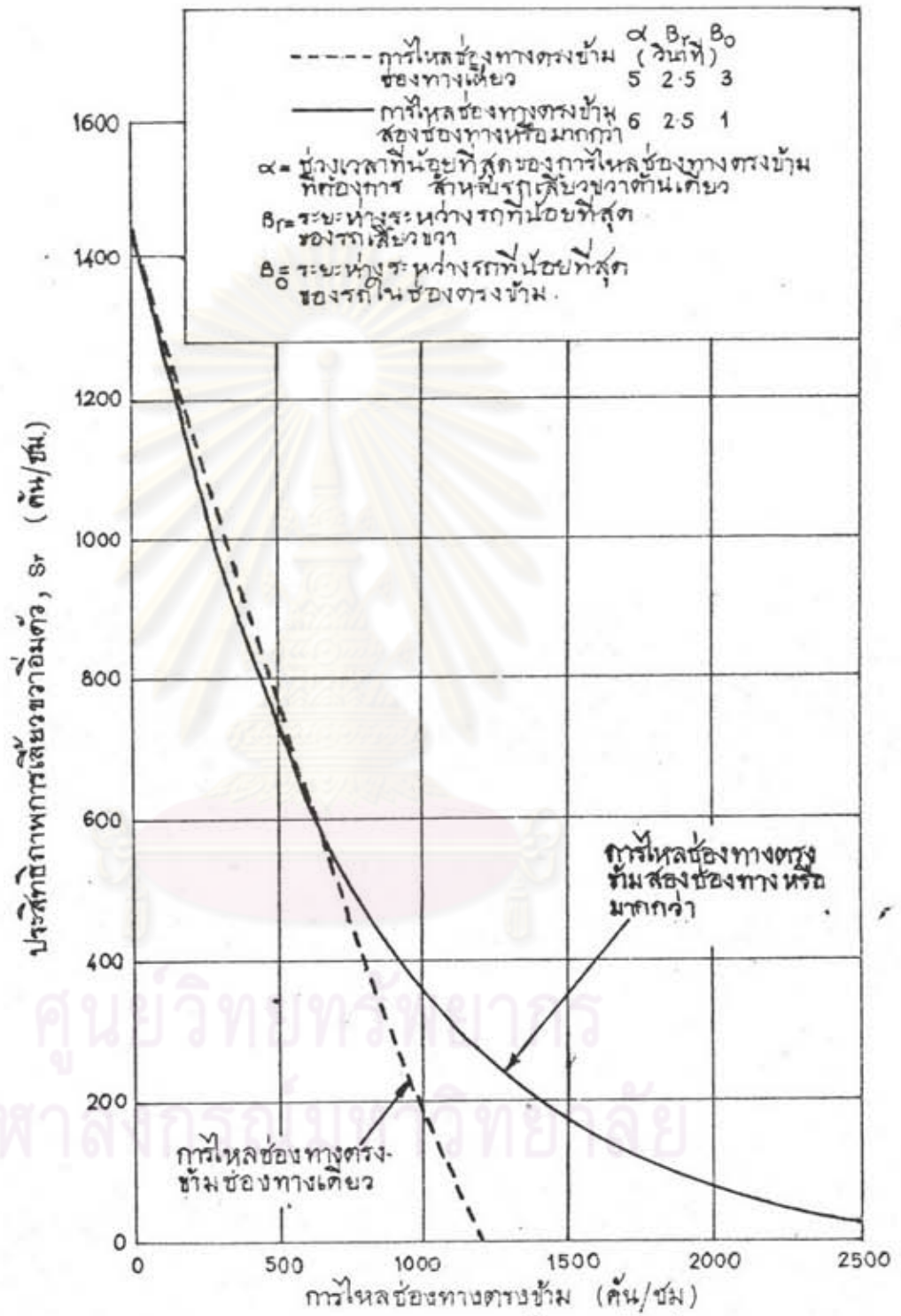
ส่วนผลของแบบที่ ๓ มีความยุ่งยากมากกว่า ผู้ที่ขับรถเลี้ยวขวาจะพยายามผ่านช่องว่าง (suitable gaps) ในทิศทางที่รถตรงข้ามสวนมา จากการสังเกต แสดงให้เห็นว่า ช่องว่าง α ของเวลา ๔ หรือ ๖ วินาที ดังรูปที่ ๒.๓

จากรูปที่ ๒.๓ เป็นรูปกราฟสร้างมาจากผลตามทฤษฎี สำหรับค่าช่องว่างที่เหมาะสม มี ๒ ค่า คือ

เมื่อมีรถสวนมาเป็นช่องทางเดียว และมี $\infty = ๔$ วินาที และ

เมื่อมีรถสวนมามากกว่า ๒ หรือ ๓ ช่องทาง $\infty = ๖$ วินาที

จากกราฟแสดงผลการไหลอ้อมตัวของรถเลี้ยวขวาเมื่อมีรถสวนมา โดยสมมติว่าหลังจากนั้นมีรถวิ่งตลอดเวลา

รูป 23 ประสิทธิภาพการจราจรในตัว

ที่มา: Webster (5)

การเปลี่ยนแปลงค่า S_r เป็นจำนวนรถเดี่ยวขวาสูงสุดต่อรอบสัญญาณไฟ (N_r) สามารถทำได้โดยใช้ประโยชน์ของช่องว่างในทิศทางของรถที่สวนมา จากสมการ

$$N_r = S_r \frac{(gs - qc)}{s - q} \dots\dots\dots 12$$

- เมื่อ q = ปริมาณรถที่สวนมา
- s = การไหลอ้อมตัวของรถที่สวนมา
- g = เวลาไฟเขียว
- c = รอบสัญญาณไฟ

ถ้า g และ c เป็นวินาที S_r ควรอยู่ในรูป คัน/วินาที ก่อนที่จะแทนค่าในสมการที่ ๑๒

๒.๔.๔.๔ มีรถสวนมา และมีช่องทางเดี่ยวขวาเฉพาะ (opposing flow and exclusive right-turning lanes) ลักษณะเช่นนี้จะไม่เกิดความล่าช้าแก่รถทางตรงในคันเดียวกัน ขณะที่ผู้ใช้ขั้วรถเดี่ยวขวา แต่มีผลต่อรถที่สวนมาเท่านั้น ซึ่งจะคำนวณการไหลอ้อมตัวของรถเดี่ยวขวาได้ โดยการศึกษา ช่วงเวลาระหว่างยวดยาน (gap) และระยะเวลาระหว่างยวดยาน (headway) เหมือนกับหัวข้อ ๒.๔.๔.๓

๒.๔.๕ ผลของรถเดี่ยว ซ้าย (left turning traffic)

ในกรณีที่มีปริมาณยวดยานเดี่ยวซ้ายมากกว่า ๑๐% ของปริมาณยวดยานทั้งหมด จะต้องมีการปรับค่าการไหลอ้อมตัวของรถเดี่ยวซ้ายให้มีค่าเท่ากับ ๑.๒๔ ของรถทางตรง ถ้ามีปริมาณรถเดี่ยวซ้ายน้อยกว่า ๑๐% ของปริมาณรถทั้งหมดค่าการไหลอ้อมตัวของรถเดี่ยวซ้าย จะเท่ากับรถทางตรง

ซึ่งผลอันนี้ขึ้นอยู่กับรัศมีความโค้งของการเลี้ยว และจำนวนคนเดินข้ามถนน รถเดี่ยวซ้ายจะเป็นผลจากรัศมีของการเลี้ยว แต่ค่านี้จะมีผลเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ต่อการเปลี่ยนแปลงค่าเป็นรถทางตรง

ค่าการไหลอ้อมตัวที่ได้จากการเฉลี่ยของแต่ละสภาวะและคนเดินข้าม มีผลต่อรถเดี่ยวซ้ายบ้าง ส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องปรับสำหรับผลจากคนเดินข้าม

๒.๔.๖ ผลของคนเดินข้ามถนน (pedestrains)

ปกติไม่มีการปรับค่าการไหลอ้อมตัวจากผลของคนเดินข้ามถนน นอกเสียจากว่าจะมีจำนวน
มากจริงๆ หรือมีลักษณะพิเศษเท่านั้นที่จะมีผลกับการไหลอ้อมตัว เช่นมีจำนวนคนเดินข้ามถนนมาก จะมี
ผลต่อรถเลี้ยวซ้ายมากกว่ารถทางตรง ดังนั้นต้องเพิ่มค่าการไหลอ้อมตัวสำหรับรถเลี้ยวซ้าย

๒.๔.๓ ผลของรถจอด (parked vehicles)

ผลของยวดยานที่จอดตรงบริเวณเส้นหยุดของทางแยก ทำให้ลดค่าการไหลอ้อมตัว เนื่องจาก
ยวดยานที่จอดนั้นจะมีผลโดยทำให้ความกว้างทางเข้าของทางแยกแคบลง ค่าที่แคบลงอาจหาได้จาก

$$\text{ค่าที่แคบลง} = 5.5 - \frac{0.9 (Z - 25)}{K} \quad \text{ฟุต} \dots\dots\dots 13$$

เมื่อ Z = ระยะทางที่รถจอดห่างจากเส้นหยุด .....

K = ช่วงเวลาสัญญาณไฟเขียว .....

ถ้า $Z < 25$ ฟุต เหนือของ $\frac{0.9 (Z - 25)}{K}$ จะเป็นค่าลบ ให้ใช้เหนือของ

$$\frac{0.9 (Z - 25)}{K} = 0$$

ถ้าหากได้ค่าที่แคบลง (effective loss of carriage way width) ติดลบ ให้ถือว่า
ค่าที่แคบลงมีค่าเป็นศูนย์ กล่าวคือไม่ทำให้ความกว้างของช่องทางแคบลง

ค่าที่แคบลงนี้จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๕๐ ถ้าหากรถที่จอดนั้นเป็นรถบรรทุกขนาดใหญ่
ดังตารางที่ ๒.๑

๒.๔.๔ ผลของคุณลักษณะทางกายภาพของทางแยก (site characteristics)

คุณลักษณะทางกายภาพหลายอย่างที่มีผลต่อการไหลอ้อมตัว แต่มีความน้อยกว่าที่ได้กล่าวมาแล้ว
องค์ประกอบที่มีผลต่อการไหลอ้อมตัว ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๒.๒ ค่าการไหลอ้อมตัวมาตรฐานที่ได้นี้
ได้จากการวัดค่าโดยเฉลี่ยจากลักษณะบริเวณของทางแยก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

X (วินาที)	Z (ฟุต)	ค่าที่แคบลง (ฟุต)	
		รถเก๋ง	รถบรรทุก
25	0	5.50	8.3
25	50	4.50	6.8
25	100	2.50	3.8
25	150	1.00	1.5
30	0	5.50	8.3
30	50	4.75	7.1
30	100	3.25	4.9
30	150	1.75	2.6
35	0	5.50	8.3
35	50	4.80	7.3
35	100	3.60	5.4
35	150	2.30	3.4
40	0	5.50	8.3
40	50	4.90	7.4
40	100	3.80	5.7
40	150	2.70	4.0
45	0	5.50	8.3
45	50	5.00	7.5
45	100	4.00	6.0
45	150	3.00	4.5
50	0	5.50	8.3
50	50	5.10	7.6
50	100	4.20	6.2
50	150	3.30	4.9
55	0	5.50	8.3
55	50	5.10	7.6
55	100	4.30	6.4
55	150	3.50	5.2
60	0	5.50	8.3
60	50	5.10	7.7
60	100	4.40	6.6
60	150	3.60	5.4

ศูนย์วิจัยทรัพย์สินทางปัญญา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าของความกว้างที่แคบลง จากช่วงสัญญาณไฟเขียว 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60 วินาที ของรถที่จอดที่เส้นหยุด 50, 100, และ 150 ฟุต ตามลำดับ จากเส้นหยุด

ตารางที่ ๒.๒ ผลของคุณลักษณะทางกายภาพของทางแยก

กลุ่มของทางแยก	รายละเอียดคุณลักษณะทางกายภาพ	ร้อยละของการไหลอ้อมตัวมาตรฐาน
ดี	ช่องทางการจราจรมากกว่า ๑ ช่อง ไม่มีผลกระทบต่อการไหลอ้อมตัว จากคนเดินเท้า รถจอด รถเลี้ยวขวา (ไม่ว่าจะเป็นเพราะไม่มีรถเลี้ยวขวา หรือ มีช่องเฉพาะรถเลี้ยวขวา) มีสภาพการมองเห็นที่ดี มีรัศมีการเลี้ยวที่ดี ความกว้างทางออกเหมาะสมกับปริมาณการจราจร	๑๒๐
เฉลี่ย	บริเวณเฉลี่ย (average sites) มีลักษณะบางอย่างเป็นแบบ ดี และ เลว	๑๐๐
เลว	ความเร็วเฉลี่ยต่ำ มีการแทรกแซงเกี่ยวกับการจอดรถ คนเดินข้ามถนน รถเลี้ยวขวา สภาพการมองเห็นที่เลว และมีการออกแบบทางแยกไม่ดี เป็นถนนที่มีการจราจรล้น เนื่องจากมีศูนย์การค้าหรืออื่น ๆ	๘๕

๒.๔ การศึกษาการไหลอ้อมตัวโดย Miller

สมมุติฐานและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการไหลอ้อมตัวของ Miller มีลักษณะคล้ายกับของ Webster & Cobbe มีข้อแตกต่างกันเพียง Miller พิจารณาค่าการไหลอ้อมตัวเป็นส่วนกลับของค่าเฉลี่ยของระยะเวลาหว่างยวดยาน (average headway) และใช้หน่วยของการไหลอ้อมตัวด้วยรถแก่งทางตรง (through car units-tcu's) ต่อชั่วโมงไฟเขียว ค่าการไหลอ้อมตัว หาได้จาก

$$S = \frac{1}{h} \dots\dots\dots 14$$

$$\bar{h} = \bar{h}_c \left\{ 1 + P_{cv}(E_{cv} - 1) + P_{turn}(E_{turn} - 1) \right\} \dots\dots\dots 15$$

$$E_{cv} = 1 + \frac{\bar{e}_{cv}}{\bar{h}_c} \dots\dots\dots 16$$

$$E_{\text{turn}} = 1 + \frac{\bar{e}_{\text{turn}}}{\bar{h}_c} \quad \dots\dots\dots 17$$

- เมื่อ $\bar{h}$ = ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาระหว่างยวดยาน (average headway)
 $\bar{h}_c$ = ค่าเฉลี่ยระยะเวลาว่างรถแก่ สำหรับรถแก่ทางตรง
 P_{cv} = สัดส่วนของรถบรรทุก (commercial vehicle)
 $\bar{e}_{cv}$ = ค่าเฉลี่ยเพิ่มเติมพิเศษของระยะเวลาว่างยวดยาน ของรถบรรทุก
 P_{turn} = สัดส่วนของรถเลี้ยว
 $\bar{e}_{\text{turn}}$ = ค่าเฉลี่ยเพิ่มเติมพิเศษของระยะเวลาว่างยวดยานของรถเลี้ยว

แบบจำลองนี้ใช้การแปลงเปลี่ยนประเภทรถ (car equivalent) แต่ละชนิดรวมไปถึงรถเลี้ยว ให้เป็นหน่วยรถแก่ทางตรง : (through car units) โดยอยู่ในรูปของหน่วยรถแก่ (passenger car unit)

ข้อแตกต่างอีกประการหนึ่งจาก Webster คือ Miller เก็บรวบรวมข้อมูลจากช่องทางแยกต่างๆ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป และใช้วิธีการวัดระยะเวลาว่างยวดยาน (headway) โดยวัดแต่ละช่องทางจราจร (lane) ไม่ใช้ความกว้างของช่วงถนน (approach width) ดังนั้นการหาค่าการไหลอิมิตัวของความกว้างของช่องถนน จะได้จากผลรวมของค่าการไหลอิมิตัวของแต่ละช่องทางจราจร miller ได้สร้างแบบจำลองสภาพทางกายภาพ และสภาวะของการจราจรที่ทางแยก อธิบายพฤติกรรมของการไหลอิมิตัวองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ ความกว้างของช่องทางจราจร ความลาดชัน ปริมาณยวดยานรถเลี้ยวขวา ปริมาณรถจอด และลักษณะของสภาพทางแยก เป็นต้น

๒.๔.๑ ผลของความกว้างของช่องทางจราจร (lane width)

เมื่อไม่มีการจอดรถที่ทางแยก ปริมาณการไหลอิมิตัวสำหรับความกว้างของช่องทางจราจรที่อยู่นอกช่อง ๑๐ - ๑๒ ฟุต ต้องมีการปรับค่า ดังแสดงในตารางที่ ๒.๓ ถ้าหากความกว้างของช่วงถนนเปลี่ยนไป แต่ไม่ถึงขนาดที่จะต้องเพิ่มช่องทางจราจร จะใช้ความกว้างของช่วงถนนที่แคบที่สุด ภายในระยะ ๑๐๐ ฟุต จากเส้นหยุดของทางแยก

ตารางที่ ๒.๓ ค่าปรับของการไหลอ้อมตัวสำหรับความกว้างของช่องทางจราจร

ความกว้างของช่องทางจราจร (ฟุต)	8	9	10-12	13	14	15
ค่าปรับ (%)	-12	-7	0	+3	+4.5	+6

(6)

ที่มา : Australian Road Research Board

๒.๔.๒ ผลของความลาดชัน (gradient)

ให้ลดค่าการไหลอ้อมตัวร้อยละ ๐.๕ ต่อ ความลาดชันของการขึ้นเขาทุกๆ ร้อยละ ๑ และให้เพิ่มค่าการไหลอ้อมตัว ร้อยละ ๐.๕ ต่อ ความลาดชันของการลงเขาทุกๆ ร้อยละ ๑

๒.๔.๓ ผลของปริมาณรถสวนเลี้ยวขวา (right turning traffic)

Australian Road Research Board ได้แนะนำเกี่ยวกับรถเลี้ยวขวา ดังนี้

๒.๔.๓.๑ สำหรับรถเลี้ยวขวาและไม่มีรถสวน (unopposed right turning cars)

รถเลี้ยวขวาที่ไม่มีรถสวน ใช้ค่าเทียบเท่าของรถเลี้ยวขวาเท่ากับรถทางตรง นอกจากการเลี้ยวขวานั้นมากจากถนนที่เป็นแบบการจราจรทางเดียว (one way) จะถือว่ามียผลเหมือนกับรถที่เลี้ยวซ้าย การเลี้ยวขวาขึ้นอยู่กับค่ารัศมีความโค้งและความกว้างของช่องจราจรที่รถเลี้ยวขวา ซึ่งมีความกว้างน้อยที่สุดเท่ากับช่องจราจรที่วิ่งทางตรง

๒.๔.๓.๒ สำหรับรถเลี้ยวขวาและมีรถสวน (opposed right turning cars)

Gordon และ Miller ได้ตั้งสูตรสำหรับการหาค่าการไหลอ้อมตัวของรถเลี้ยวขวา ซึ่งอยู่ในรูปเทียบเท่าของรถทางตรง (through car equivalent) ค่าเทียบเท่ารถตรงของรถเลี้ยวขวาสำหรับรถเลี้ยวขวาและมีรถสวน (E_{RT}) คือ

$$E_{RT} = \frac{1.5}{f \cdot \frac{sg-qc}{g(s-q)} + \frac{4.5}{g}} \dots\dots\dots 18$$

เมื่อ q, s, g และ c เป็น parameter จากปริมาณจราจรตรงข้ามซึ่งหมายความว่า

- q และ s = ปริมาณรถและการไหลอ้อมตัวของฝั่งตรงข้าม (tcu's/hr.)
- g และ c = ช่วงไฟเขียวประสิทธิภาพ และรอบเวลาสัญญาณไฟ (วินาที)
- f = ฟังก์ชันของปริมาณรถที่สวนมา ซึ่งมีค่าตามตารางที่ ๒.๔.

ตารางที่ ๒.๔ แสดงค่า f ตามปริมาณรถที่สวน

q(veh./hr.)	0	200	400	600	800
f	1.00	0.81	0.65	0.54	0.45

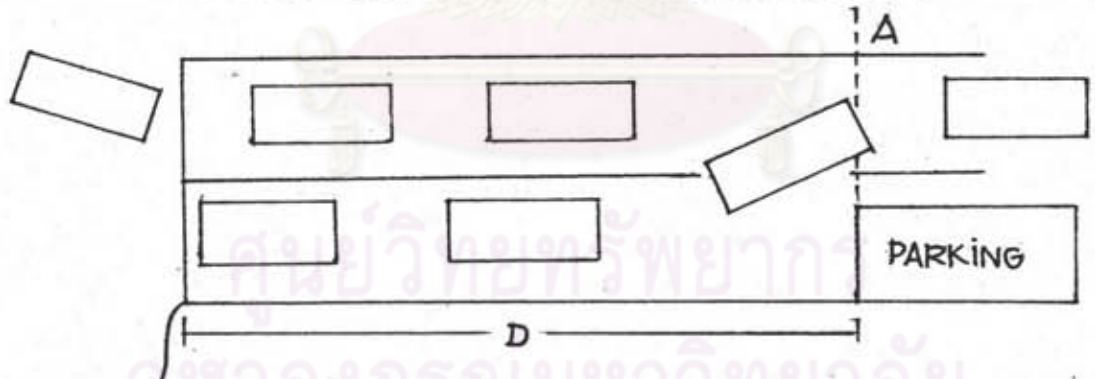
ที่มา : Australian Road Research Board (6)

ในการออกแบบงานที่เกี่ยวข้องกับรถเลี้ยวขวาและมีรถสวน ต้องคำนวณค่าของ E_{RT} ซ้ำซ้อนหลายครั้ง แล้วใช้ค่าเฉลี่ย จากการเก็บข้อมูลของรายงานนี้ คือ ๒.๔

๒.๔.๔ ผลของรถจอด (parked vehicles)

ผลของการจอดรถบริเวณทางแยกมีต่อการไหลอ้อมตัว โดยแบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ

๒.๔.๔.๑ เมื่อพิจารณาความกว้างของถนนมี ๒ ช่องทาง (two lane approach)

รูปที่ ๒.๔ แสดงผลของการจอดรถข้างช่องจราจร

ที่มา : Australian Road Research Board (6)

จากรูปที่ ๒.๔ แสดงถึงรถจอดข้างถนนสำหรับถนนมี ๒ ช่องจราจร ในขณะที่สัญญาณไฟแดง จะมีขีดเกิดขึ้นในแต่ละช่องจราจร จนกระทั่งมีคิวถึงรถที่จอด จะเกิดบ่อยครั้งที่ช่วงระยะ D จะไม่มีรถจอดเต็ม ระยะ D ควรจะมากพอที่ช่องจราจรสามารถเก็บรถ เพื่อให้รถนั้นผ่านทางแยกได้ใน ๑

จังหวัดสัญญาณไฟ ดังนั้นค่าการไหลอ้อมตัวของจราจรข้างถนน จะถูกลดลง ซึ่งหาได้จากสูตร

$$\text{ค่าการไหลอ้อมตัวของข้างช่องจราจร (Kerb lane)} = \left\{ p + F(1-p) \right\} s \dots\dots\dots 19$$

โดยที่ค่า F ขึ้นอยู่กับค่าของ P_{rt} และ E_{RT} ซึ่งหาค่า F ได้จาก

$$F = 1.03 - \frac{1}{1 + P_{rt}(E_{RT} - 1)} \dots\dots\dots 20$$

เมื่อ P = อัตราส่วนของระยะ D ต่อระยะ clear distance

P_{rt} = อัตราส่วนของรถเลีย่วขวา

E_{RT} = ค่าเทียบเท่ารถตรงของรถเลีย่วขวา

๒.๔.๔.๒ เมื่อพิจารณาความกว้างของถนนมี n ช่องทางหรือมากกว่า

สำหรับถนนที่มี n หรือมากกว่า n ช่องทาง และมีรถจอดข้างทาง โดยคิดว่า เมื่อระยะจากเส้นหยุดถึงหน้ารถที่จอดคันแรก (clear distance) เท่ากับ ๑๐๐ ฟุต หรือมากกว่า จะมีการใช้ช่องจราจรด้านใน (Kerb lane) ร่วมกัน เท่ากับ ๑.๔ คันของรถตรงต่อหนึ่งจังหวัดสัญญาณไฟ ในการคำนวณให้คิดว่าช่องจราจรด้านใน เป็นช่องทางสำหรับรถเลีย่วซ้ายโดยเฉพาะ รวมทั้งรถทางตรงอีก ๑.๔ คัน ดังกล่าวข้างต้น

๒.๔.๔ ลักษณะของสภาพทางแยก (site characteristics)

คุณลักษณะทางกายภาพหลายชนิดที่มีผลต่อการไหลอ้อมตัวที่ทางแยกองค์ประกอบที่มีผลต่อการไหลอ้อมตัว ได้พิจารณา ๔ สภาพ คือ บริเวณย่านธุรกิจ บริเวณย่านอุตสาหกรรม บริเวณย่านธุรกิจนอกเมือง และบริเวณย่านที่พักอาศัย สำหรับช่องทางจราจร แบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ รถเลีย่วซ้าย รถทางตรง และรถเลีย่วขวา ที่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาของ Miller ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยย่อ ดังนี้

ตารางที่ ๒.๕ การไหลซึมตัวของแต่ละช่องทางจราจรในหน่วย รถเก๋งทางตรงต่อชั่วโมง (tcu/hr.) โดยแบ่งแยกตามชนิดของช่องทางและคุณลักษณะทางกายภาพ

คุณลักษณะทางกายภาพ ตามสภาวะแวดล้อม	ชนิดของช่องทางจราจร		
	L	T	R
บริเวณย่านธุรกิจ	1,270	1,580	1,550
บริเวณย่านอุตสาหกรรม	1,570	1,700	1,670
บริเวณย่านธุรกิจนอกเมือง	1,670	1,810	1,770
บริเวณย่านที่พักอาศัย	1,700	1,850	1,810

ที่มา : Australian Road Research Board⁽⁶⁾

จากตารางที่ ๒.๕ เป็นตารางพื้นฐานของค่าการไหลซึมตัวสำหรับลักษณะทางกายภาพ และช่องทางเดินรถข้างต้น

ค่าของหน่วยรถ หักตรง (tcu) สำหรับขบวนชนิดต่างๆ และรถเลี้ยวมีผลต่อการไหลซึมตัว ซึ่งรถที่เกิน ๒ เพลา หรือมีล้อคู่จะถูกกำหนดให้เป็นรถบรรทุก ดังตารางที่ ๒.๖

ตารางที่ ๒.๖ ค่าหน่วยรถผ่านตลอดของขบวน และรถเลี้ยว^(๓)

รถเลี้ยวซ้าย		รถตรง		รถเลี้ยวขวาไม่มีรถสวน		รถเลี้ยวขวามีรถสวน	
รถเก๋ง	รถบรรทุก	รถเก๋ง	รถบรรทุก	รถเก๋ง	รถบรรทุก	รถเก๋ง	รถบรรทุก
1.25	2.50	1	2	1	2	2.90	3.90

๒.๖ การศึกษาการไหลอ้อมตัวโดย โดย Transportation Research Board

หน่วยงาน Transportation Research Board (TRB) ของสหรัฐอเมริกาได้ จัดพิมพ์ หนังสือ Highway Capacity Manual ⁽¹⁾ ในช่วงปี ๑๙๖๕-๑๙๖๖ ได้อธิบาย ความหมายของความจุ (capacity) ของทางแยกในระดับเดียวกัน (at grade intersection) ซึ่งในระบบการจราจรของประเทศสหรัฐอเมริกา หมายถึง การไหลอ้อมตัว (saturation flow) หมายถึงจำนวนรถสูงสุดที่สามารถผ่านไปได้ตามสภาพการออกแบบทางเรขาคณิต (เช่น ความกว้าง ของด้านของทางแยก ชนิดของถนนเป็นแบบเดินรถทางเดียวหรือสองทาง และสภาวะการจอดรถ) สภาพแวดล้อม (เช่น load factor, peak hour factor, ประชากรที่อยู่ในเขตเมือง และ ตำแหน่งของทางแยกในเมือง) คุณลักษณะของการจราจร (เช่น รถเล็ก, ชนิดของยานพาหนะทั้งหมด รถประจำทาง และการขนส่งรถประจำทางภายในท้องถนนและในเมือง) จากองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว TRB ได้จัดทำตารางแสดงผลขององค์ประกอบ ได้อธิบายไว้ใน Highway Capacity Manual (HCM) ค่าความจุมีหน่วยเป็นปริมาณการไหลของยานต่อชั่วโมง ซึ่งเมื่อต้องการจะหาค่าการไหลอ้อมตัว ต้องนำความจุมาคูณกับสัดส่วนของช่วงสัญญาณไฟเขียว (green time) กับสัญญาณไฟ (cycle time) สำหรับแต่ละด้านของทางแยก

การศึกษาความจุของการจราจร โดย TRB เป็นวิธีการที่ค่อนข้างมีผลต่อการใช้งานมาก เนื่องจากการศึกษาได้รวบรวมเก็บข้อมูลเป็นจำนวนมาก และได้จัดทำเป็นตารางต่างๆ แต่ในการใช้งานนั้น เหมาะสมกับสภาพภายในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

๒.๗ ผลกระทบของรถมอเตอร์ไซด์ต่อการไหลอ้อมตัว (motorcycle on saturation flow)

ในการศึกษาการไหลอ้อมตัวของ Miller และ TRB ได้ตัดเรื่องของมอเตอร์ไซด์ทิ้งไป แต่ Holroyd ⁽⁷⁾ ได้ศึกษาผลกระทบของมอเตอร์ไซด์ในรูปของหน่วยรถเก๋งในการหาค่าการไหลอ้อมตัว และแนะนำให้ใช้ค่าประมาณ ๑/๓ ของหน่วยรถเก๋ง และเขายังแสดงให้เห็นว่าค่าหน่วยรถเก๋งเปลี่ยนแปลงไปจากพื้นที่แห่งหนึ่งไปจากพื้นที่อีกแห่งหนึ่ง แต่ค่าที่เปลี่ยนแปลงไปดูเหมือนจะไม่ขึ้นอยู่กับหรือเกี่ยวข้องกับช่วงความกว้างของถนน ค่าของการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ถูกพิจารณาเป็นผล เนื่องจากค่าการผันแปร (variation) ของสภาพที่ทางแยกต่างๆ ผลของยานชนิดต่างๆ และอัตราส่วนของรถเล็ก รวมทั้งความแตกต่างของพฤติกรรมคนขับรถในประเทศต่างๆ

๒.๘ การวัดการไหลยืมตัวที่ทางแยก (measurement of saturation flow)

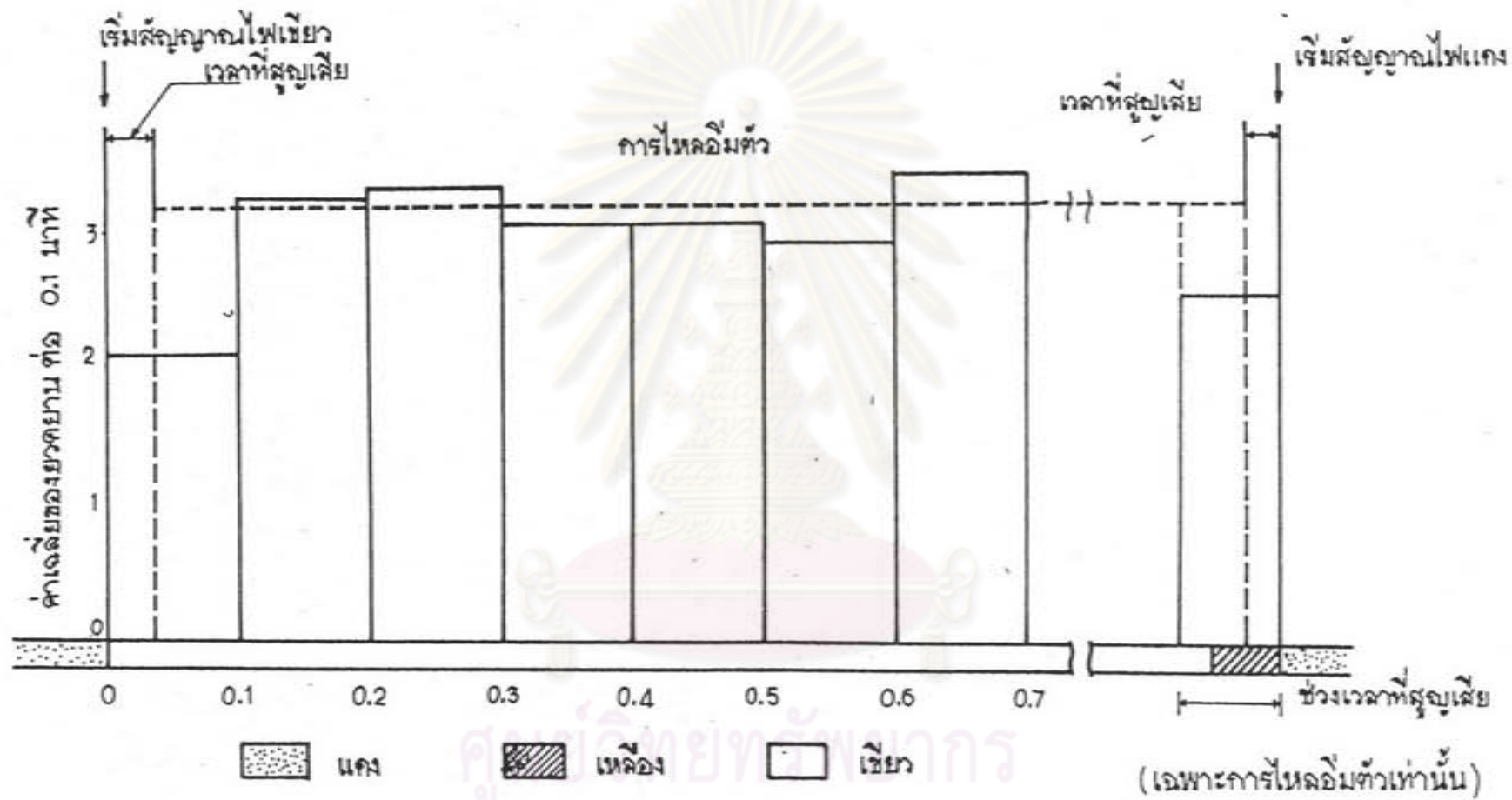
๒.๘.๑ Transport and Road Research Laboratorn (TRRL) ได้แนะนำวิธี การจัดการไหลยืมตัวของการจราจรที่ทางแยก โดยแบ่งช่วงเวลาไฟเขียวออกเป็นช่วงสั้นๆ ประมาณ ๑๐ วินาที ขึ้นต่อไปพิจารณา

๒.๘.๑.๑ หาค่าเฉลี่ยของปริมาณการจราจรใน ช่วงเวลาไฟเขียวเหล่านั้น ซึ่งอยู่ นอกช่วงของเวลาที่สูญเสีย (lost time) เพื่อหาค่าการไหลยืมตัว

๒.๘.๑.๒ เพื่อเปรียบเทียบค่าการไหลยืมตัวในช่วงเวลาไฟเขียวเหล่านั้น และหา ค่าเวลาที่สูญเสียในการเริ่มออกรถและหยุดรถ เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลการไหลยืมตัว ให้ ทำการพล็อตค่าปริมาณการจราจรที่ไหลผ่านทางแยก ดังแสดงในรูปที่ ๒.๔

กราฟในรูป ๒.๔ แสดงค่าเฉลี่ยของการจราจรที่ไหลออกจากทางแยก ในช่วงเวลา สัญญาณไฟเขียว กราฟที่ได้ อาจทำให้ง่ายโดยเปลี่ยนมาใช้เส้นประแทน จะได้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยมีความสูงของเส้นประ คือค่าการไหลยืมตัว และพื้นที่ของสี่เหลี่ยมผืนผ้า คือจำนวนรถทั้งหมดที่ สามารถออกจากทางแยกได้ ในช่วงสัญญาณไฟเขียว ความกว้างของสี่เหลี่ยมผืนผ้าคือ ค่าช่วงเวลา ไฟเขียวประสิทธิภาพ และค่าแตกต่างระหว่างไฟเขียวทั้งหมดซึ่งเป็นค่าที่รวมเวลาไฟเหลืองเข้าไป ด้วย กับช่วงไฟเขียวประสิทธิภาพ คือค่าเวลาที่สูญเสียไปทั้งหมด (total lost time) เส้นที่แสดง ค่าเวลาที่สูญเสียจริงๆ หาได้โดยจากที่ตำแหน่งที่ซึ่งทำให้พื้นที่ A เท่ากับพื้นที่ B และพื้นที่ C เท่ากับ พื้นที่ D วิธีการนี้ใช้อธิบายค่าตัวแปรต่างๆ หลายชนิดที่ทางแยก เช่น อัตราการไหลของคิว (queue) ที่ก้อตัวที่ทางแยก ความล่าช้า (delay) รอบเวลาไฟสัญญาณที่เหมาะสม (optimum signal timing) และความจุของการจราจรที่ทางแยกเนื่องจากจำนวนรถที่ผ่านทางแยกในช่วงการไหลยืมตัว เต็มรอบเวลาสัญญาณไฟ จะแปรผันโดยตรงกับช่วงเวลาไฟเขียวประสิทธิภาพ ค่าการไหลยืมตัวที่ คำนวนได้จากวิธีนี้ พบว่ามีความเหมาะสมกับค่าการไหลยืมตัวที่ได้จากการทางแยกจริง

๒.๘.๒ Miller ได้พิจารณาวิธีการเก็บข้อมูลของ TRRL ต้องเก็บข้อมูลเป็นจำนวนมากและ เก็บพร้อมๆ กันในช่วงเวลาสั้นๆ ต้องใช้จำนวนคนจดข้อมูลมาก ดังนั้น Miller แนะนำให้การเก็บ ข้อมูลโดยใช้เครื่องบันทึกเทป โดยบันทึกข้อมูลที่ต้องการลงไปในเทป สำหรับแต่ละช่องทางจราจร ซึ่งในกรณีนี้ผู้บันทึกข้อมูลได้พร้อมทั้งหมดในระยะ เวลาสั้นๆ นอกจากนั้นยังสามารถบันทึกข้อมูลอื่นๆ เช่น

รูปที่ 2.5 แลกราคาเฉลี่ยของอัตราการผลิตไฟฟ้าที่การไหลอ้อมตัวในช่วงสัญญาไฟเขียว

แท็กซี่เลี้ยวกลับ (U-turn) รถประจำทางตัดช่องทางเดินรถอื่นๆ เพื่อเลี้ยวขวา และรถเสีย เป็นต้น แทนที่จะต้องจอดลงในหมาย เหตุประโยชน์ของวิธีนี้ก็คือ ใช้เวลาในการบันทึกน้อย สามารถเก็บข้อมูล ได้หลายสถานที่ ข้อมูลจากเทปที่บันทึกสามารถที่จะแปล วิเคราะห์ และตรวจสอบอย่างละเอียดได้โดย ใช้คนเพียงคนเดียว

๒.๔.๓ วิธีการบันทึกโดยใช้ปากกา (pen recorder) แนะนำโดย Leong⁽⁹⁾ วิธีนี้ใช้ เครื่องวัดแสงนำไปติดกับไฟเขียว และ tape switch จะถูกนำมาติดในแต่ละช่องทางจราจร โดยมีระยะห่างประมาณ ๖ ฟุต จากเส้นหยุดของทางแยกสัญญาณที่ได้จาก detectors เหล่านี้จะถูกบันทึก ในเครื่อง Esterline-Angus twenty-pen machine สามารถอ่านค่าเวลาจากแผนภูมิได้ละเอียด ถึง ๐.๑ วินาที บันทึกชนิดของยานสำหรับรถบรรทุก รถเมล์ และรถเลี้ยวต่างหากได้

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย